

Ankenævnets Journal nr.: 2020-0462 - Tilbagebetaling af depositum

Sagsfremstilling:

Klager bookede i december 2019 indklagedes selskabslokaler til afvikling af et bryllup den 11. juli 2020. I forbindelse med bookingen indbetalte klager kr.10.000,- som depositum. Det fremgår af ordrebekræftelsen, at depositum ikke tilbagebetales ved aflysning.

Den aftalte pris for arrangementet var kr. 31.312,75. Det fremgår af ordrebekræftelsen, at der fremsendes faktura for den resterende del af beløbet 2½ måned før arrangementets afvikling.

Den 6. april 2020 blev det af regeringen udmeldt, at det pga. coronavirussen fastsatte forbud mod større forsamlinger (+ 500 pers.) ville blive forlænget august måned ud, og at det lille forsamlingsforbud på 10 pers. blev forlænget til den 10. maj 2020.

Klager har anført, at klager på denne baggrund fandt det oplagt, at det den 11. juli 2020 ville være umuligt at gennemføre det planlagte bryllup i overensstemmelse med myndighedernes anbefalinger. Klager kontaktede på den baggrund indklagede pr. mail og anførte dette synspunkt og klager spurgte om muligheden for at flytte arrangementet til juni 2021. Klager havde også den 16. april 2020 en telefonsamtale med indklagede, hvor indklagede, ifølge det af klager oplyste, gav udtryk for, at indklagede ville kigge på muligheden for at flytte arrangementet, og derefter vende tilbage hurtigst muligt.

Ifølge klager modtog klager intet svar og klager forsøgte flere gange at få fat i indklagede pr. telefon, men uden held.

Den 15. maj 2020 modtog klager en e-mail fra indklagede, hvoraf det fremgik, at hvis man havde foretaget en booking hos indklagede til et tidspunkt, som var omfattet af det pga. corona fastsatte forsamlingsforbud, så skulle man sende indklagede en e-mail, og så ville man få depositummet tilbagebetalt.

Klager skrev herefter – den 15. maj 2020 - til indklagede og anførte, at klager mente, at klagers arrangement var omfattet af et sådant forbud, og klager bad på den baggrund om at få sit depositum tilbagebetalt.

Klager hørte herefter ingenting fra indklagede. Klager modtog heller ikke – som anført i ordrebekræftelsen – en opkrævning på det resterende aftalte beløb for arrangementet. Klager modtog heller ikke information om, hvordan indklagede havde tænkt sig at afvikle arrangementet i henhold til regler og anbefalinger vedr. corona.

Klager har anført, at det var klagers klare opfattelse, at indklagede ikke kunne gennemføre klagers arrangement med over 100 mennesker således, at der blev holdt en meters afstand mellem gæsterne.

Klager er yderligere af den opfattelse, at indklagedes manglende reaktion på klagers e-mail af den 15. maj 2020 samt den manglende fremsendelse af faktura for den resterende del af det aftalte beløb, må anses for en stiltiende accept fra indklagedes side af, at klagers arrangement ikke kunne gennemføres henset til det dagældende forsamlingsforbud.

Klager rykkede den 25. juni 2020 indklagede for svar, men fik ikke noget svar. Klager rykkede herefter igen den 7. juli og modtog her et svar fra indklagedes advokat, hvoraf det fremgik, at denne forstod, at klager ønskede at aflyse arrangementet, og at klager derfor ikke var berettiget til at få sit depositum tilbage. Klager svarede, at klager ikke på noget tidspunkt havde aflyst arrangementet men, at det efter klagers opfattelse ikke var lovligt at gennemføre.

Indklagede anførte heroverfor den 8. juli, at det var indklagedes opfattelse, at klager under parternes telefonsamtale den 16. april 2020 havde ønsket at aflyse/afbestille arrangementet.

Klager står uforstående overfor dette og finder, at det er alt for sent at komme med dette synspunkt, og at det heller ikke harmonerer med, at klager den 15. maj 2020 modtog en e-mail, der beskrev, hvordan man skulle forholde sig, hvis ens arrangement var omfattet af forsamlingsforbuddet.

Klager finder, at indklagede – hvis indklagede havde opfattelsen af, at klager havde ønsket at afbestille arrangementet – burde have vendt tilbage og svaret på klagers mange rykkere for svar, og her have anført dette.

Klager har anført, at såfremt indklagede havde reageret og anført, at indklagede ikke opfattede arrangementet som omfattet af forsamlingsforbuddet og i øvrigt havde forklaret, hvordan et arrangement med over 100 mennesker kunne have været gennemført forsvarligt i henhold til corona-regler og retningslinjer, så ville situationen have været anderledes.

Det er klagers opfattelse, at klager gentagne gange gjorde indklagede opmærksom på, at klager anså klagers arrangement for omfattet af forsamlingsforbuddet og at indklagede ved ikke at reagere stiltiende havde accepteret dette. Klager finder det utroværdigt, når indklagede først 3 dage før arrangementets afvikling oplyste klager om, at man opfattede klagers arrangement som aflyst. Dette efter at klager flere gange over 3 mdr. havde forsøgt at få indklagede i tale.

Klagers bemærkninger:

Se de af klager anførte synspunkter overfor under sagsfremstillingen.

For så vidt angår indklagedes bemærkninger til den indgivne klage har klager bl.a. anført, at indklagede tilsyneladende har skiftet standpunkt i forhold til, hvornår den påståede aflysning fandt sted. Den 8/7 fremførte klager, at det skete d. 16/4. I indklagedes bemærkninger til Ankenævnet er det anført, at det skete d. 25/6.

Begge dele er dog ifølge klager ukorrekt.

Det har aldrig været planen, at der skulle være mere end 100 gæster, men med personale og musikere ville klager selskab være kommet over 100.

Det er klagers opfattelse, at indklagede ingen anledning har til at antage, at de 100 gæster i væsentlig grad ville kende hinanden. Indklagede har ikke spurgt klager, om dette var tilfældet. Hvis indklagede havde spurgt, ville svaret have været nej. Der var tale om en blanding af kolleger, venner og flere familier, hvor den gennemsnitlige gæst ville kende ca. 20 personer.

Det, efter klagers opfattelse, væsentligste problem, som indklagede helt underlader at kommentere, var indklagedes manglende reaktion/kommunikation i perioden fra 6/4 til 8/7. Hvis indklagede havde været uenig i klagers vurdering af mulighederne for afholdelse af arrangementet, skulle indklagede have orienteret klager tidligt i denne periode.

Det har, efter klagers opfattelse, hele tiden været klart, at der var tale om et arrangement med tæt på 100 gæster. Det må, efter klagers, opfattelse være indlysende for alle parter, at tjenere, bartendere, musikere samt personale fra pladeværkstedet vil bringe det samlede antal over 100.

Klager har vedlagt kopi af parternes mailkorrespondance fra hhv. maj og juli måned.

Klager har henvist til, at klager – på indklagedes e-mail af den 15. maj 2020 – svarede, at det var klagers opfattelse, at arrangementet ville være omfattet af forsamlingsforbuddet og, at klager ønskede at få sit depositum retur.

Herefter hørte klager intet fra indklagede, på trods af flere rykkere. Først få dage før arrangementet skulle have været gennemført modtog klager en besked om, at klager havde aflyst og derfor ikke kunne få depositum retur.

Hvis indklagede var uenig i klagers opfattelse af forsamlingsforbuddet, burde indklagede, efter klagers opfattelse, have orienteret klager ganske hurtigt efter at have modtaget klagers mail af d. 15/5.

Klager finder således, at klager ikke havde grund til at antage, at indklagede var uenig og klager disponerede i henhold til dette.

Indklagede hævder, at det ikke er dokumenteret, at arrangementet omfattede tæt på 100 gæster og at det dermed ville komme over 100, når der blev medregnet personale samt musikere.

Klager finder, at klager har fremlagt dokumentation for dette. Indklagede har anført, at klager skulle have aflyst arrangementet i mail d. 15/5 kl. 10.24. Klager har anført, at de mails, som klager sendte den 15. og den 16. maj 2020 begge udtrykte klagers vurdering af, at arrangementet ikke lovligt ville kunne gennemføres.

Klager skrev således til indklagede d. 15/5 kl 14.55:

"Kære [navne på ansatte hos indklagede],

Vi kan forstå at myndighederne har planlagt at diskoteker og natklubber først åbner som en del af fase 4 hvilket tidligst er i August. Et arrangement hvor der i tillæg til servering af mad for 100 mennesker (evt. bestilt gennem [navn på indklagedes lokaler] uden mulighed for hverken 1 eller 2 meters afstand, er en bar og levende musik til kl. 3 – 4 om natten, vil efter vores opfattelse med sikkerhed være omfattet af et forbud. I må derfor meget gerne tilbageføre depositum til konto 0274 4594283651.

Vi er dog, som nævnt for længe siden, stadig interesseret i at afholde et arrangement i [navn på indklagedes lokaler] i 2021. Vi kan forstå at der er få ledige datoer i Maj samt starten af Juli. Vi vender snarest tilbage angående dette."

Klagers krav:

Klager ønsker det indbetalte depositum på kr. 10.000,- tilbagebetalt.

Indklagedes bemærkninger:

Indklagede, der er repræsenteret ved advokat, har anført, at klager aflyste arrangementet den 25. juni 2020 og at da dette skete indenfor 17 dage før arrangementets afholdelse, mistede klager dermed retten til at modtage depositummet retur, jf. vilkår for leje af indklagedes selskabslokaler "booking og fakturering".

Klager har afvist, at klager har forsøgt af aflyse arrangementet. Indklagede har i den forbindelse henvist til klagers e-mail af den 25. juni 2020, hvori klager kræver tilbagebetaling af depositummet. Hvis klager fortsat havde ønsket arrangementet afholdt, ville klager ikke have krævet dette depositummet tilbagebetalt.

Klager har anført, at arrangementet ikke ville kunne afholdes som følge af COVID-19 restriktioner.

Indklagede har i den forbindelse anført, at uanset om hverdagen er præget af COVID-19, vil aftaleforholdet mellem indklagede og klager fortsat være reguleret af den indgåede kontrakt. Klagers forpligtelse til at betale pengeforpligtelsen vil derfor fortsat være aktuel, lige såvel som indklagede ville være forpligtet til at stille lokalerne til rådighed i henhold til parternes aftale. Det fremgår af aftalevilkårene punkt "booking og fakturering", at depositum samt den erlagte lejesum, ville blive tilbagebetalt såfremt arrangementet ikke kunne gennemføres som følge af force majeure.

Vurderingen af, om der foreligger leveringsumulighed skal foretages af den part, der er pligtig til at levere den pågældende ydelse og ikke modtageren heraf.

Det er derfor, efter indklagedes opfattelse, sagen uvedkommende, om klager antog, at arrangementet ikke kunne gennemføres som følge af force majeure, da det var indklagede, der alene ville kunne påberåbe sig force majeure.

Den 8. juli 2020 var det muligt at afholde selskaber for maksimalt 100, da forsamlingsforbuddet alene gjaldt for selskaber på over 100 personer, hvorefter festen kunne afholdes på almindelig vis. Indklagede modtog, hverken ved bestillingen eller senere, meddelelse om, at der skulle deltage mere end 100 personer til dette arrangement. Indklagede har opfordret klager til at dokumentere denne påstand.

COVID-19 situationen var således, efter indklagedes opfattelse, ikke til hinder for indklagedes afholdelse af det bestilte arrangement. Indklagede henviser også til den vejledende prisliste for arrangementer hos indklagede, hvoraf det fremgår, at standardleje udgør kr. 20.000 ex. Moms (v/flere end 100 gæster + kr. 2.500). I den vedlagte opgørelse af det samlede beløb på kr. 31.312,75 fremgår det, at der ikke ville være blevet opkrævet kr. 2.500 for deltagelse af mere end 100 gæster til arrangementet, hvilket understøtter, at deltagelse af mere end 100 personer aldrig har været en del af aftalegrundlaget.

For så vidt angår kravene til afstand mellem siddende deltagere, har indklagede anført, at disse alene er vejledende ved afholdelse af arrangement i lejede lokaler, hvor deltagerne i et væsentligt omfang kender hinanden. Brud på afstandskravene har ingen sanktion, og ville ikke være til hinder for arrangementets afholdelse, hvorfor det ikke er relevant for vurderingen af, om det vil være i strid med COVID-19 restriktioner.

Indklagede finder således, at klagen må afvises i sin helhed, og at klager ikke har krav på tilbagebetaling af depositum.

Indklagede har opfordret klager til at fremlægge dokumentation for, at indklagede er blevet underrettet om, at der skulle deltage 110-115 personer forud for indførelsen af forsamlingsforbuddet på 100 mennesker.

Indklagede har yderligere bemærket, at i bilagene fra klagen, er datoerne for klagers egen korrespondance blevet fjernet, hvorfor det ud fra det foreliggende ikke er muligt at fastlægge et kronologisk handlingsforløb.

Klager har anført, at der ikke har været korrespondance mellem indklagede og Klager i perioden fra d. 6/4 til 8/7. Dette er ifølge indklagede ikke korrekt, da klager modtog en mail den 15. maj 2020 fra indklagede.

Her fremsendte indklagede til klager de gældende retningslinjer for bookinger i perioder med forsamlingsforbud. Af retningslinjerne fremgår det, at hvis man har booket indklagedes lokaler på en dato, der falder ind under myndighedernes forsamlingsforbud, skal man have sit depositum tilbage. Depositummet blev udelukkende returneret for så vidt angår de datoer, der var direkte berørt af forsamlingsforbuddet.

Hvis man ønskede at booke en ny dato, blev vilkår for leje af indklagedes selskabslokaler genfremsendt enten 2020, eller 2021, og der blev herefter indbetalt et depositum gældende for den

nye dato. Hvis der senere blev udstedt forsamlingsforbud vedrørende den oprindeligt bookede dato, ville det først indbetalte depositum blive returneret.

Retsstillingen er derfor, efter indklagedes opfattelse, den, at der alene vil ske tilbageførsel af depositum, hvis det kunne dokumenteres, at det ved bestillingen var blevet meddelt indklagede, at der skulle deltage mere end 100 personer i arrangementet.

Udover at der reelt har været korrespondance i den mellemliggende periode, gør indklagede opmærksom på, at klager siden forespørgslen om tilbagebetaling af depositum, ikke selv forsøgte at fremme afholdelse af arrangementet. Klager burde, som indklagedes andre kunder, have indgået i dialog om, hvordan klager ønskede arrangementet skulle afholdes, og ikke afvente dette fra udlejer af lokalerne.

I kontraktgrundlaget har indklagede opstillet en specifikation over de ydelser, som indklagede er forpligtet til at yde/stille til rådighed ved arrangementets afholdelse. Det omhandler:

- Leje af 300 m² festlokale
- Gæstetoiletter
- 15 træborde (180 cm X 75 cm) og stole til 100 personer
- Udearealer på terrasse incl. udendørsbar
- Anretterkøkken
- Barmoduler
- Lydanlæg incl 8 kanals mixer, Standard Minijack til 2xPhono kabel,
- diskokugle m spots.
- Scene (mål 3,5 X 6 meter).
- Lejen er desuden incl. el, varme, håndsæbe, toiletpapir, (håndblæsere på toiletterne) og garderobestativer (m. bøjler).

Det fremgår derefter, at indklagede kan stille personale til rådighed, samt tilbyde catering med både mad og drikke, hvis at kunden har tilvalgt det.

Da der er tale om en tilvalgsmulighed, vil det forventeligt ikke være indklagede, der skulle indlede dialogen om, hvorvidt klager ønskede at gøre nytte af nogen af disse tilvalgsmuligheder. Som det også fremgår af kontraktgrundlaget, er klager fri til at benytte sig af andre selskaber, både hvad angår personale og catering.

På intet tidspunkt forud for april 2020 er indklagede blevet underrettet om, at der skulle deltage mere end 100 mennesker i arrangementet.

Ansvaret for manglende indledning af dialog fra indklagedes side skal derfor ikke lægges indklagede til last - der i øvrigt finder, at indklagede, allerede ved sin forespørgsel om tilbageførsel af depositummet første gang, har aflyst arrangementet.

Indklagede finder således, at det af omstændighederne kan udledes, at klager valgte at aflyse/udskyde klagers bryllup allerede i april 2020, hvor klager anmodede om at få depositummet retur, og at klager reelt ikke har set på mulighederne for at gennemføre det bestilte arrangement. Det er indklagedes opfattelse, at klager må bære risikoen herfor, da indklagede ikke på noget tidspunkt har forsømt sine pligter i forhold til den indgåede kontrakt, og af samme årsag ikke er forpligtet til at tilbagebetale depositummet. da arrangementet ville kunne have været gennemført i overensstemmelse med kontraktvilkårene.

Indklagede anser det ikke som dokumenteret, at der skulle deltage mere end 100 mennesker til arrangementet eller, at dette skulle være blevet meddelt indklagede. Det er helt almindelig procedure, at der sker en tilbagemelding om deltagelse for et bryllupsarrangement. Det var indklagedes klare opfattelse, at der ville deltage maksimalt 70-80 personer, hvilket også er i overensstemmelse med forudsætningerne for kontraktens indhold og udformning.

Da klager således ikke har kunnet dokumentere, at andet er meddelt indklagede, må indklagede bære risikoen herfor.

Klager skrev den d. 15. maj kl. 10.24 til indklagede:

" Kære [navn på ansat],

Vi har lejet [navn på indklagedes lokaler] d. 11/7 i år og havde inviteret omkring 100 mennesker til bryllupsfest med middag, levende musik og alt til faget henhørende. Det bliver i sagens natur ikke til noget. Vi skal heldigvis stadig giftes men har udskudt det til næste år. Vi er meget interesserede i 5 juni 2021. Vi kan bare lade depositum stå."

Indklagedes ansatte svarede tilbage d. 15. maj kl. 10:28 med retningslinjerne for bookinger i perioden med forsamlingsforbud. Her anførte den ansatte, at det alene var bookinger, der var direkte berørt af forsamlingsforbuddet, der vil kunne få depositummet refunderet. Ønskede man at booke nye datoer, skulle man indgå en ny kontrakt herom på almindelige vilkår.

Forsamlingsforbuddet på tidspunktet for arrangementet var sådan, at det ville kunne gennemføres under de retningslinjer, som myndighederne havde udstykket, hvorefter forsamlingsforbuddet var hævet til 100 personer på tidspunktet for det planlagte arrangement. I tillæg hertil blev forbuddet senere hævet til 500 personer, i de tilfælde, hvor deltagerne i det væsentlige sidder ned. Afstandskrav er/var alene vejledende.

Klager har ikke tilvejebragt dokumentation for, at nærværende arrangement skulle være omfattet af forsamlingsforbuddet, ligesom at det ikke har været muligt at skønne over gældende forsamlingsforbud allerede 2 måneder før arrangementets afholdelse.

Klager skrev i sin mail, at arrangementet "i sagens natur ikke bliver til noget ". Der er her, efter indklagedes opfattelse, tale om en klar aflysning af arrangementet.

Som tidligere fremhævet, så returneres depositum ikke ved en aflysning. Dette kontraktuelle udgangspunkt blev dog fraveget til fordel for kunder, i tilfælde af, at arrangementet var omfattet af forsamlingsforbuddet.

Bevisbyrden for, at dette arrangement ville have været omfattet af forsamlingsforbuddet, kan, efter indklagedes, opfattelse næppe anses for at være løftet, blot fordi klager i en aflysningsskrivelse, 2 måneder før arrangementet, anfører at der er inviteret omkring 100 mennesker.

Indklagede gør i denne forbindelse opmærksom på, at det er indklagede, der skal foretage vurderingen af, om arrangementet vil være omfattet af forsamlingsforbuddet og ikke klager.

Indklagedes krav:

Klager har ikke krav på at få depositummet tilbage.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet bemærker generelt, at corona/covid-19 har forårsaget en helt ekstraordinær situation, hvor såvel forbrugere som erhvervsdrivende uden egen skyld har måtte aflyse arrangementer med deraf følgende tab af økonomisk og menneskelig karakter.

Ankenævnet har ved afgørelsen af "corona-relaterede-sager" lagt følgende tidslinje til grund:

- Den 27. februar 2020 blev den første dansker testet positiv for covid-19.
- Den 6. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor der blev opfordret til at udskyde eller aflyse alle arrangementer med flere end 1.000 deltagere.
- Den 11. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at alle offentligt ansatte, der ikke varetager kritiske funktioner, sendes hjem, at alle skoler, dagtilbud og institutioner lukkes, og at der indføres forbud mod, at arrangører, forlystelser, restaurationsvirksomheder mv. samler flere end 100 personer indendørs.
- Den 17. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at det gældende fra 18. marts 2020 vil det være forbudt at forsamles mere end 10 personer. Storcentre, restauranter, caféer, natteliv mv. lukkes ned.
- Den 23. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at alle tiltag forlænges til 14. april 2020.
- Den 6. april 2020 blev det meddelt, at forbuddet mod store forsamlinger gælder til og med august. Forsamlingsforbuddet på 10 personer samt forbuddet mod at holde bl.a. restauranter åbne forlænges til den 10. maj 2020.
- Den 7. maj 2020 blev det meddelt, at restauranter, caféer og lignende fra den 18. maj 2020 kan servere under nærmere angivne retningslinjer bl.a. vedrørende åbningstid, fysisk afstand mv.

- Den 11. maj 2020 blev det meddelt, at forsamlingsforbuddet på 10 personer forlænges til 8. juni 2020.
- Den 14. maj 2020 udsendes et sæt retningslinjer for restauranter og cafeer mv., som bl.a. tilsiger, at der skal være 2 m² pr. person i restaurationslokalet. Selskaber på mere end 10 personer må ikke spise sammen. Selskaber, hvor personerne kender hinanden, kan sidde på normal vis, ellers skal der være minimum 1 meters afstand, og der skal være minimum 1 meters afstand mellem forskellige selskaber. Der må alene være åbent til kl. 24.
- Den 18. maj 2020 kunne restauranter, caféer og lignende servere under nærmere retningslinjer bl.a. vedrørende åbningstider (alene åbnet til kl. 24) , fysisk afstand mv.
- Den 8. juni 2020 indgås en politisk aftale om åbning af samfundet (fase 2), som fra og med den 8. juni hæver forsamlingsforbuddet til 50 personer, fra den 8. juli hæves forsamlingsforbuddet til 100 personer, og fra den 8. august hæves forsamlingsforbuddet til 200 personer for arrangører omfattet af sektorpartnerskabsretningslinjer.
- Den 8. juni 2020 hæves forsamlingsforbuddet til 50 personer.
- Den 8. juni 2020 udstedes en revideret forbudsbekendtgørelse, som giver mulighed for at samles op til 500 personer i selskabslokaler mv. til fester og arrangementer mv., hvis gæsterne i det væsentlige er siddende.
- Den 11. juni 2020 indgås politisk aftale om, at private fester/arrangementer kan få lov at fortsætte efter midnat.
- Den 13. juni 2020 udstedes en ændringsbekendtgørelse, hvorefter serveringssteder må holde åbent efter kl. 24 for private fester, hvor deltagerne i det væsentlige kender hinanden i forvejen, hvis kun personer, der deltager i arrangementet, har adgang til serveringsstedet.
- Den 13. juni 2020 udstedes et sæt reviderede retningslinjer for hoteller, restauranter og caféer mv., som tager højde for de undtagelser fra forsamlingsforbuddet, som gælder for restaurationsbranchen.
- Den 8. juli 2020 hæves forsamlingsforbuddet til 100 personer.
- Den 19. september 2020 pålægges restauranter og andre serveringssteder at skulle lukke kl. 22 (lukkepåbuddet annonceres på et pressemøde den 18. september 2020 om eftermiddagen og annonceres således med under et døgn varsel).
- Den 26. september 2020 blev forsamlingsforbuddet sænket til 50 personer (sænkningen blev bebudet på et pressemøde den 25. september 2020 om eftermiddagen og indførtes således med et døgn varsel.).
- Fra den 26. september 2020 vil det - herefter - kun være muligt at samle mere end 50 personer, hvis der er tale om: *"Lokaler, lokaliteter og arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende, hvor kunder, besøgende eller deltagere i al væsentlighed sidder ned på faste pladser med retning mod en scene, biograflærred, bane eller lignende."*
- Fra mandag den 26. oktober 2020 blev forsamlingsforbuddet sænket til 10 personer, foreløbigt gældende til den 22. november 2020. Sænkningen blev bebudet på et pressemøde fredag den 23. oktober 2020 om eftermiddagen.

Ankenævnet finder, at det ved afgørelsen af "corona-relaterede-sager" må overvejes, om der har været tale om force majeure, og i givet fald hvilken betydning det har.

Force majeure dækker over en upåregnelig begivenhed uden for parternes kontrol, der ikke kan afværges, og som (midlertidigt eller permanent) umuliggør opfyldelse af kontraktuelle forpligtelser. En generel betingelse for, at en aftalepart kan påberåbe sig force majeure er, at parten er forhindret i at opfylde sine forpligtelser i henhold til den indgåede aftale.

Hvis parternes aftale indeholder en force majeure-bestemmelse, må det bero på en konkret vurdering af bestemmelsen, om corona-virus er omfattet. Hvis parternes aftale ikke indeholder en force majeure-bestemmelse, vil dansk rets almindelige bestemmelser finde anvendelse, hvorved force majeure gælder som generel retsnorm.

Ankenævnet finder herudover, at hvis ikke andet konkret er aftalt mellem parterne, må branchens kutymmer om afbestilling lægges til grund.

Af § 19 i Horestas branchekutyme (Hvad man bør vide ... - når fester, møder og konferencer skal holdes i byen) fremgår, at ved helt ekstreme forhold uden for parternes kontrol (force majeure) kan afbestilling/aflysning ske vederlagsfrit. Denne branchekutyme har været gældende i mere end 10 år.

Ankenævnet finder på denne baggrund, at hvis parterne ikke konkret har aftalt andet, vil en aflysning af et arrangement omfattende flere end 10 personer (forsamlingsforbuddet) og/eller servering på restaurant eller café på et tidspunkt, hvor det var klart, at dette ikke lovligt kunne gennemføres, være omfattet af force majeure.

En aflysning omfattet af force majeure betyder imidlertid ikke, at arrangøren vil være berettiget til at kræve betaling for det aflyste arrangement eller beholde en forudbetaling herfor, jf. Horestas branchekutyme. Det er i praksis uafklaret, om arrangøren vil kunne kræve betaling for dokumenterede udgifter, som arrangøren måtte have afholdt som følge af det konkrete arrangement.

Hvis den oprindelige aftale har vedrørt et arrangement til afholdelse på et ikke nærmere aftalt tidspunkt (f.eks. en såkaldt SPOT-deal eller lignende) finder Ankenævnet, at arrangøren vil være berettiget til at henvise kunden til at finde et andet tidspunkt til arrangementets gennemførelse på vilkår som svarer til de oprindeligt aftalte.

I denne sag har klager anmodet om at få et tilbagebetalt det indbetalte depositum på kr. 10.000,-.

Det er kutyme i restaurationsbranchen, at der sondres mellem betaling af depositum og reservationsgebyr. Både depositum og reservationsgebyr modregnes i den endelige regning.

Et depositum tilbagebetales, hvis afbestilling sker inden for den aftalte frist, mens et reservationsgebyr ikke tilbagebetales, uanset hvornår afbestilling finder sted.

Det lægges i denne sag til grund, at klager afbestilte klages arrangement den 15. maj 2020, hvor klager skrev tilbage til indklagede og bad om at få sit depositum tilbagebetalt.

Af indklagedes betingelser fremgår der ingen frister for afbestilling, og det fremgår, at depositum ikke tilbagebetales ved aflysning, hvorunder også må forstås en kundes afbestilling.

Henset til, at det er kutyme i branchen, at et depositum - modsat et reservationsgebyr - tilbagebetales ved rettidig afbestilling, og henset til, at klager afbestilte den 15. maj 2020, dvs. 8 uger før arrangementets afholdelse, finder Ankenævnet, at klager bør have sit depositum tilbagebetalt.

Der er herved lagt vægt på, at der i henhold til HORESTAs branchekutyme kan ske vederlagsfri afbestilling indtil 4 uger før et selskabs afvikling. Da der ikke fremgår en frist for afbestilling i indklagedes betingelser, må HORESTAs branchekutyme således lægges til grund.

Afgørelse af 19. januar 2021